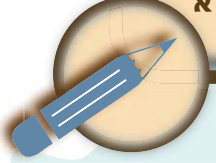

פֿאַרשטאַנדעניש:
א פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
 - אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
 - אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
 - אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
ב פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
 פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
ג פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש (פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש אַ פֿאַרשטאַנדעניש)

פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
 פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש

פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש: פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש

פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש

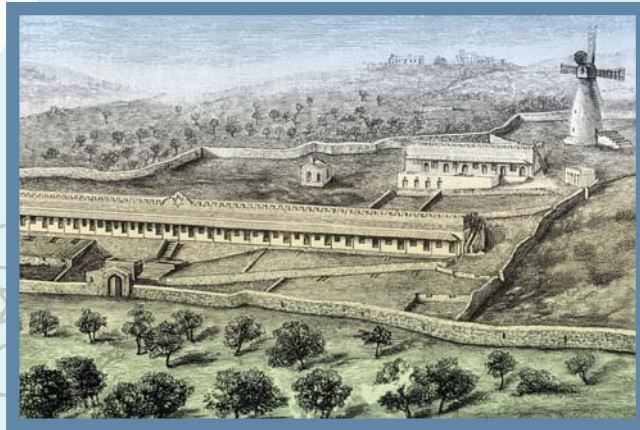

פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש

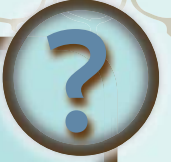
א פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
ב פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש
ג פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש פֿאַר אַ פֿאַרשטאַנדעניש

התבוננו בתמונה של שכונת משכנות שאננים בראשיתה, השכונה הראשונה בירושלים מחוץ לחומות העיר העתיקה:

תמר הירדני, ויקיפדיה

- א. אילו מבנים יש בשכונה? למה?
- ב. מה הרגישו התושבים הראשונים בשכונה, לדעתכם?
- ג. האם השתתפתם פעם במשהו חדש לגמרי שלא ידעתם אם יצליח? מה הרגשתם?

שלום, ילדים. שמי רפאל אהרן בן שמעון. שמות הורי דוד ורחל, ונולדתי במרוקו לפני כמעט מאתיים שנה.

כשהייתי ילד צעיר, אפלו יותר צעיר מכך, בערך בן שש, עליתי עם המשפחה שלי ממרוקו לארץ ישראל והתישבנו בירושלים. איפה בירושלים? שאלה מצחיקה! באותם הימים לא היו שכונות מחוץ לעיר העתיקה של ירושלים, וכל מי שגר בירושלים גר בין חומות העיר העתיקה.

שנים ספורות אחרי שעלינו ארצה רבו מאוד הצפיפות, המחלות, וגם הרצון להרחיב את ירושלים. יהודים ושאינם יהודים החלו להקים מוסדות (בתחלה, נוצריים ומסלמיים) מחוץ לחומות העיר, אבל עוד לא קמו שכונות למגורים מחוץ לחומות.

הראשונים לבנות שכונות של ממש ברחבי העיר שמחוץ לחומות היינו אנחנו - היהודים. בתחלה הוקמה שכונת משכנות שאננים ביקמתו של משה מונטיפיורי. לאחר מכן הוקמה השכונה שאבי הקים, שכונת מחנה ישראל, ואחר כך הוקמה נחלת שבועה בידי שבועה חברים ובהם יואל משה סולומון, וכן שכונות נוספות.

היציאה מחומות העיר העתיקה לא הייתה פשוטה. הפחד מפני חיות רעות ושוודדים לנה את כל התושבים הראשונים באותן שכונות. אבל לאט-לאט הדברים הסתדרו, והתרגלנו למציאות החיים החדשה. את הסוף כלנו מכירים: ירושלים הלכה והתפתחה לעיר גדולה ובה שכונות רבות, יהודיות וערביות, העוטפות את חומות העיר העתיקה.

נדמה לי שאפשר לומר שליציאה מהחומות הייתה תרומה חשובה גם לישובים היהודיים שקמו אחר כך ברחבי ארץ ישראל של טרום המדינה.